

ומה שם טו"ע
שם פתח קנה סעיף פ :

משמע לרה אחרת אם נשא :

אבא הלך אחר רוב נשים בו' .
וא"ת דתנן לעיל באידך פירקין (דף ק"ה) ניתן לי בן במד"ה מת בעלי ואח"כ מת בני למה חינה נאמנת במנו שהיה יכולה לומר עדיו בני קיים וסמכין ארוב נשים שמעברות ויולדות וי"ל דמיידי כגון שיש שני עדים שאומרים שנייה מוה דהשתא חינה יכולה לומר עדיו בני קיים : **רבי** מאיר היא . וא"ת אמאי לא מוקי לה נמי כרבנן ובי אולי רבנן בחר רובא היינו דללא תלי במעשה אבל דלמי במעשה לא

תוספות ישנים

סיפא דתחתון לטוק ולא חיישין יתה מלאה הארבע חוקה וטובי דליכא רוב דמותות לטוק דליכא מלאה דנקבות ונפלים וזכרים וטעמיה מ"מ כיון דליכא חוקה חייש ר"מ למיעוטא ור' יבואט סבר דחוקה לא מהירעא כמא שהיא מעוברת דלכתי חינה חוקה וטובי מיעוט דמישע אבל כריבא מורה דלא כמא ולא תהייב דחייש למיעוט האולי וטובי בחוקה חוקה ונפלים מיעוט דלחין מתעברות כיון דליכא חוקה משיעא חייש רבי יבואט : דהא (א) מיהו קשה דהא רבי עקיבא קאמר התם הלכ חיט טוער אלמא חייש למיעוט אע"ג דליכא חוקה דמשיעא ואל"ל לבדוק ב"ח מרשות ורבינו כדון פ' כסירוס ומד"ה (א) ומד"ה יבואט לא קשיא דיל דמשיעא לא חייש למיעוט כיון דליכא חוקה דולד ונכנין חוקה דכמא . ור' עקיבא חוקה דכמא ור' עקיבא חוקה דכמא נקיט מרשב"ג (דלפון) [דכסירוס] לבד"ג דייש כל הללים דלא חייש למיעוט אלא קעמא משום דהסא חינה חוקה כדכ"ה :

(א) ר"ל בפירוש ר"מ דסיפא דליכא חוקה חיישין למיעוט . וע' בחומש כסירוס (דף ק"ה) ד"ה מלך .

אולי בחר רובא דכ"ג משני בפ"ג דכסירוס (דף כ' וס) וי"ל דהכא "כרבה דלית ליה ההוא סיפא אל"ן אין חשוד בלמי במעשה אלא ממילא הוא ב"ח שאלם מוקף לאשמו .
בגין ט' חטיות וסנהדרין בו' .
תימה היכי פליג ר"מ והכתיב אחרי רבים להטות ועוד היכא אשכחן דפליגי ר"מ ורבנן בט' חטיות הא לא אשכחן דפליגי אלא בקטן וקטנה ושאל לאו דוקא קטן ט' חטיות וסנהדרין אלא כגון מיעוטא דפליגי בחולין (דף י"א) ובמס' ע"ו (דף מו) :
(ט' חטיות כסירוס יס' ד"ה ברבא) :
מחזורתא מתני' ר"מ היא' .
דחייש למיעוטא מיהו חן לא קי"ל כר"מ אף על גב דאחי סתמא דמתני' כר"מ בהא דחייש למיעוטא [אפ"ה] לא קי"ל כותיה מדלמך בפ"ק דחולין (דף י"א) וס' ור' מאיר היכי אכיל בישראל משמע דאין שפיר אכלין וקשה דבפרק הלוקח בהמה (כסירוס דר' וס) פסקין ר' יוחנן כרשב"ג דלמך בלוקח בהמה מניקה מן העובד כוכבים דפטורה מן הכסירה כשנכח כדון אחריה משום דלא מרחמא אלא"כ ילדה אבל מטעמא דחלב לא מופטר אלא"כ דרוב בהמות אין חולבות אלא"כ יולדות אלמא חיישין למיעוט אע"ג דליכא חוקה כדמי מיעוטא דלי אחרת אוקי בהמה בחוקה שלא ילדה אחרת העמוד הולך בחוקה שאין קדוש

***האשה** שהלך בעלה וצרתה למדינת הים ובאו ואמרו לה מת בעליך לא תנשא ולא תתייבם עד שתדע שמא מעוברת היא צרתה *היתה לה חמות אינה חוששת יצתה מליאה חוששת רבי יהושע אומר אינה חוששת : **ג'ב'** מאי היא צרתה הא קמ"ל להא צרה הוא דחיישין אבל לצרה אחריתי לא דחיישין : לא תנשא ולא תתייבם וכו' : בשלמא יבומי לא דלמא מיעברא וקפגעה באשת אח דאורייתא אלא לא תנשא אמאי הלך אחד רוב נשים ורוב נשים מתעברות ויולדות לימא ר"מ היא *דחייש למיעוטא אפילו תימא רבנן כי אולי רבנן בחר רובא *רובא דאיתיה קמן כגון תשע חנויות וסנהדרין אבל רובא דליתיה קמן לא אולי רבנן בחר רובא והרי קמן וקמנה דרובא דליתיה קמן היא ואולי רבנן בחר רובא דתניא *קמן וקמנה לא חולצין ולא מייבמין דברי ר' מאיר אמרו לו לר' מאיר יפה אמרת שאין חולצין איש כתיב בפרשה *ומקשינן אשה לאיש אלא מה מעם אין מייבמין אמר להם קמן שמא ימצא סרים קמנה שמא תמצא אילוניות ונמצא פוגעים בערוה ורבנן סברי זיל בחר רובא דקמנים ורוב קמנים לאו סרים נינהו זיל בחר רוב קמנות ורוב קמנות לאו אילוניות נינהו אלא מחזורתא מתניתין רבי מאיר היא במאי אוקימתא כר' מאיר אימא סיפא *היתה לה חמות אינה חוששת אמאי הלך אחד רוב נשים ורוב נשים מתעברות ויולדות מיעוט מפילות וכל היולדות מחצה זכרים ומחצה נקבות סמוך מיעוטא דמפילות למחצה נקבות והווי ליה זכרים מיעוטא וליחוש דלמא כיון דאחוקה לשוק לא חייש רישא דאחוק לייבום תיבם אמר רב נחמן אמר רבה בר אבבה רישא דאיסור ברת הששו סיפא דאיסור לאו לא חיששו אמר רבא מכדי הא דאורייתא והא ברת מה לי איסור לאו אלא אמר רבא רישא

חוששת שמא ניתן לה יבם אע"ג דחיישין לעיל שמא ילדה לרה ההם הוא דכל מה ילדה לרה בין זכר בין נקבה מפיא לה להא מביס אבל חמות דלי נמי ילדה לא זקיק לה להך אלא"כ ילדה זכר וכולי האי לא חיישין שמא ילדה זכר היה : **יתם מליאה** . יתם חמותא מעוברת : **חוששת** . שמא זכר היה : **אינה חוששת** . דליכא למימר שמא הפילה ואח"כ לא הפילה שמא נקבה הייתה : **ג'ב'** לרה אחריתי . אם בלא עדים שאין לרה מעוברת אינה חוששת שמא אשה אחרת נשא וטותה לייבם : **רבי מאיר חייש למיעוטא** . בפ' הכל שותפין (חולין ו') גבי כותים שגזר על כל כותים משום אותם שמאלו דמות יונה בחר גרייס והשתחוה לה : **השט חנויות** . דתניא (ס' דף דה) ובמלאה הלך אחר הרוב דכיון לחטיות לפיטו הן ואין חולין שרובן מוכרות בשר שחוטת : **וסנהדרין** . י"ב מוזני וי"א מחייבין דק"ל דכתיב (סנהדרין דף מ') דהואיל ורוב מוזני וקמן ניהו : **דליתא קמן** . כגון הכל דמייל בחר רוב נשים שבעולם : **אימא סיפא היסד לה חמות אינה חוששת** . אמאי נהי נמי דזכרים מיעוטא כדמפרש ואולי מיהו הלך אחר רוב נשים וכיון דרוב נשים מתעברות ליכא למימר בזכרים מיעוטא דמיעוטא אלא חד מיעוטא דרוב נשים מתעברות ויולדות ומיעוטא בו' : ה"ג והווי להו זכרים מיעוטא וליחוש : **דאיסור ברת הששו** . שמא נתעברה לרה : **לא הששו** . שמא נתעברה חמותה ואוקמה אחוקה : **מה לי איסור לאו** . מ' לא בעינן למיחש לספק איסור לאו כי היכי דחיישין לספק איסור ברת הא מידי דסיפא [א] לאו הרחקה דרבנן היא בדבר המותר דנימא לכת עבד הרחקה לאו לא עבד הרחקה בדבר המותר דהכא שמא איסורא דאורייתא ממע קעבד :

[לעיל ס'א] גיטין כ' : כסירוס יס' : מ"א לר' : מ' חולין ו' : י"א פ' נדה : [ל' מ'ח'] : [כסירוס יס' : חולין י"א] :

[לעיל ס'א] נדה כ' : כסירוס יס' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

[לעיל ס'א] קה' :

בכסירה שהיה חולין במעי אמו ויש לומר דר' יוחנן לא פסיק כותיה אלא בהא דלא מרחמא אלא אם כן ילדה ונ"מ להיכא שריטוה שהיה לה חלב קודם לידה דהוא לא מופטר מוטעם חלב ואפשר דרשב"ג סבר חלב פטור (א) והשתא אחי שפיר דמשכח רבן שמעון בן גמליאל דלא חייש למיעוטא בריש פרק כל הללמין (פ"ד דף מ' וס) דלא גזר שאר מקומות אלו אותו מקום כדגזר רבי מאיר התם וקאמר נמי רשב"ג כל מלות שהחזיקו בס כותים בו' אלמא לא חייש למיעוט ורבי יוחנן מני אכיל משחיתות כותים ומייה מכותים חין לבכיה רחיה דמשום דלמך רעע אין להחזיק כולם רשעים אבל בפ' עשרה יוחסין (דף פ' וס) גבי שני דברים חין בן דעת לישאל ועשאו בו' משמע דסבר רבי יוחנן נמי כרבנן דרבי מאיר והא דלמך רבי יוחנן בש"פ חין מעמידין (פ"ו דף נ"ה) למעוטי מוריים וגבינות בית אונקין וסתמא כרבי מאיר התם הו' סתם ואח"כ מחלוקת בריש כל הללמין (ס' דף מ' וס) והא דרשב"ג כל ששה ל' יום בלדס אינו נפל הא לא שיה ספיקא הו' אפילו נפל מן הגז או אכלו אחי בפרק רבי אליעזר דמילה (שם דף ק"ו וס) וקיימא לן התם כותיה אע"ג דרוב אינם נפלים וכן תוך ח' ימים בבהמה אסר התם ולא אוליין בחר רובא התם משום שלא יבא להקל בערוה והאריכוה חליה במת תוך שלשים ולא רלו לסמוך על הרוב להחזיק לטוק בלא חליה שלא יאמרו העולם שפיהק ומת ויבא ליד לטו וקלקול ולקך גם לענין אכילות פטור שלא יבא להקל בערוה ועוד דכלאו הכי יש להקל התם דקיימא לן הלכה כדברי המיקל באלו ואסרו כמו כן בבהמה דגזרו בהמה אסר אדם דלי לא הא לא קיימא הא אי נמי אסרו בבהמה כדבריה שמא יבא להחזיק בחולה שהיה קרוב לפיהק ומת וא"ת ולר"מ דחייש למיעוט היכי משכחתי לה דמאי כיון דליכא מיעוט עס הארץ שמא מעשרין ועוד דליכא חוקה דעבד ומייה ו' לא חייש ר"מ למיעוט מה"ט אפילו היכא דליכא חוקה בדהיה אלא מדרבנן הו' אחי שפיר ויש לומר דלא חיישין כה"ג למיעוט דאם הוא החוקה לא ישראלי מי הוחזק אע"ג דגבי כותים גזר ר"מ על כולם משום מיעוט שנתקלקלו כדלמך בפ"ק דחולין (דף ו') שאני כותים דלומה אחת הן ואין מהרין במלות כשראל : **רישא** דאחוקה לייבום תהייבם . דלמך דעתך השתא כמו דחוקה לטוק מהגי בדהי רוב ה"ג מהגי חוקה לייבום תהייבם :

הלך אחד הרוב נשים מתעברות ויולדות (א) ומיעוט מפילות סמוך מיעוטא דמפילות למחצה נקבות והווי ליה זכרים מיעוטא וליחוש דלמא כיון דאחוקה לשוק לא חייש רישא דאחוק לייבום תיבם אמר רב נחמן אמר רבה בר אבבה רישא דאיסור ברת הששו סיפא דאיסור לאו לא חיששו אמר רבא מכדי הא דאורייתא והא ברת מה לי איסור לאו אלא אמר רבא רישא

בכסירה שהיה חולין במעי אמו ויש לומר דר' יוחנן לא פסיק כותיה אלא בהא דלא מרחמא אלא אם כן ילדה ונ"מ להיכא שריטוה שהיה לה חלב קודם לידה דהוא לא מופטר מוטעם חלב ואפשר דרשב"ג סבר חלב פטור (א) והשתא אחי שפיר דמשכח רבן שמעון בן גמליאל דלא חייש למיעוטא בריש פרק כל הללמין (פ"ד דף מ' וס) דלא גזר שאר מקומות אלו אותו מקום כדגזר רבי מאיר התם וקאמר נמי רשב"ג כל מלות שהחזיקו בס כותים בו' אלמא לא חייש למיעוט ורבי יוחנן מני אכיל משחיתות כותים ומייה מכותים חין לבכיה רחיה דמשום דלמך רעע אין להחזיק כולם רשעים אבל בפ' עשרה יוחסין (דף פ' וס) גבי שני דברים חין בן דעת לישאל ועשאו בו' משמע דסבר רבי יוחנן נמי כרבנן דרבי מאיר והא דלמך רבי יוחנן בש"פ חין מעמידין (פ"ו דף נ"ה) למעוטי מוריים וגבינות בית אונקין וסתמא כרבי מאיר התם הו' סתם ואח"כ מחלוקת בריש כל הללמין (ס' דף מ' וס) והא דרשב"ג כל ששה ל' יום בלדס אינו נפל הא לא שיה ספיקא הו' אפילו נפל מן הגז או אכלו אחי בפרק רבי אליעזר דמילה (שם דף ק"ו וס) וקיימא לן התם כותיה אע"ג דרוב אינם נפלים וכן תוך ח' ימים בבהמה אסר התם ולא אוליין בחר רובא התם משום שלא יבא להקל בערוה והאריכוה חליה במת תוך שלשים ולא רלו לסמוך על הרוב להחזיק לטוק בלא חליה שלא יאמרו העולם שפיהק ומת ויבא ליד לטו וקלקול ולקך גם לענין אכילות פטור שלא יבא להקל בערוה ועוד דכלאו הכי יש להקל התם דקיימא לן הלכה כדברי המיקל באלו ואסרו כמו כן בבהמה דגזרו בהמה אסר אדם דלי לא הא לא קיימא הא אי נמי אסרו בבהמה כדבריה שמא יבא להחזיק בחולה שהיה קרוב לפיהק ומת וא"ת ולר"מ דחייש למיעוט היכי משכחתי לה דמאי כיון דליכא מיעוט עס הארץ שמא מעשרין ועוד דליכא חוקה דעבד ומייה ו' לא חייש ר"מ למיעוט מה"ט אפילו היכא דליכא חוקה בדהיה אלא מדרבנן הו' אחי שפיר ויש לומר דלא חיישין כה"ג למיעוט דאם הוא החוקה לא ישראלי מי הוחזק אע"ג דגבי כותים גזר ר"מ על כולם משום מיעוט שנתקלקלו כדלמך בפ"ק דחולין (דף ו') שאני כותים דלומה אחת הן ואין מהרין במלות כשראל : **רישא** דאחוקה לייבום תהייבם . דלמך דעתך השתא כמו דחוקה לטוק מהגי בדהי רוב ה"ג מהגי חוקה לייבום תהייבם :

הלך אחד הרוב נשים מתעברות ויולדות (א) ומיעוט מפילות סמוך מיעוטא דמפילות למחצה נקבות והווי ליה זכרים מיעוטא וליחוש דלמא כיון דאחוקה לשוק לא חייש רישא דאחוק לייבום תיבם אמר רב נחמן אמר רבה בר אבבה רישא דאיסור ברת הששו סיפא דאיסור לאו לא חיששו אמר רבא מכדי הא דאורייתא והא ברת מה לי איסור לאו אלא אמר רבא רישא

בכסירה שהיה חולין במעי אמו ויש לומר דר' יוחנן לא פסיק כותיה אלא בהא דלא מרחמא אלא אם כן ילדה ונ"מ להיכא שריטוה שהיה לה חלב קודם לידה דהוא לא מופטר מוטעם חלב ואפשר דרשב"ג סבר חלב פטור (א) והשתא אחי שפיר דמשכח רבן שמעון בן גמליאל דלא חייש למיעוטא בריש פרק כל הללמין (פ"ד דף מ' וס) דלא גזר שאר מקומות אלו אותו מקום כדגזר רבי מאיר התם וקאמר נמי רשב"ג כל מלות שהחזיקו בס כותים בו' אלמא לא חייש למיעוט ורבי יוחנן מני אכיל משחיתות כותים ומייה מכותים חין לבכיה רחיה דמשום דלמך רעע אין להחזיק כולם רשעים אבל בפ' עשרה יוחסין (דף פ' וס) גבי שני דברים חין בן דעת לישאל ועשאו בו' משמע דסבר רבי יוחנן נמי כרבנן דרבי מאיר והא דלמך רבי יוחנן בש"פ חין מעמידין (פ"ו דף נ"ה) למעוטי מוריים וגבינות בית אונקין וסתמא כרבי מאיר התם הו' סתם ואח"כ מחלוקת בריש כל הללמין (ס' דף מ' וס) והא דרשב"ג כל ששה ל' יום בלדס אינו נפל הא לא שיה ספיקא הו' אפילו נפל מן הגז או אכלו אחי בפרק רבי אליעזר דמילה (שם דף ק"ו וס) וקיימא לן התם כותיה אע"ג דרוב אינם נפלים וכן תוך ח' ימים בבהמה אסר התם ולא אוליין בחר רובא התם משום שלא יבא להקל בערוה והאריכוה חליה במת תוך שלשים ולא רלו לסמוך על הרוב להחזיק לטוק בלא חליה שלא יאמרו העולם שפיהק ומת ויבא ליד לטו וקלקול ולקך גם לענין אכילות פטור שלא יבא להקל בערוה ועוד דכלאו הכי יש להקל התם דקיימא לן הלכה כדברי המיקל באלו ואסרו כמו כן בבהמה דגזרו בהמה אסר אדם דלי לא הא לא קיימא הא אי נמי אסרו בבהמה כדבריה שמא יבא להחזיק בחולה שהיה קרוב לפיהק ומת וא"ת ולר"מ דחייש למיעוט היכי משכחתי לה דמאי כיון דליכא מיעוט עס הארץ שמא מעשרין ועוד דליכא חוקה דעבד ומייה ו' לא חייש ר"מ למיעוט מה"ט אפילו היכא דליכא חוקה בדהיה אלא מדרבנן הו' אחי שפיר ויש לומר דלא חיישין כה"ג למיעוט דאם הוא החוקה לא ישראלי מי הוחזק אע"ג דגבי כותים גזר ר"מ על כולם משום מיעוט שנתקלקלו כדלמך בפ"ק דחולין (דף ו') שאני כותים דלומה אחת הן ואין מהרין במלות כשראל : **רישא** דאחוקה לייבום תהייבם . דלמך דעתך השתא כמו דחוקה לטוק מהגי בדהי רוב ה"ג מהגי חוקה לייבום תהייבם :

הלך אחד הרוב נשים מתעברות ויולדות (א) ומיעוט מפילות סמוך מיעוטא דמפילות למחצה נקבות והווי ליה זכרים מיעוטא וליחוש דלמא כיון דאחוקה לשוק לא חייש רישא דאחוק לייבום תיבם אמר רב נחמן אמר רבה בר אבבה רישא דאיסור ברת הששו סיפא דאיסור לאו לא חיששו אמר רבא מכדי הא דאורייתא והא ברת מה לי איסור לאו אלא אמר רבא רישא

בכסירה שהיה חולין במעי אמו ויש לומר דר' יוחנן לא פסיק כותיה אלא בהא דלא מרחמא אלא אם כן ילדה ונ"מ להיכא שריטוה שהיה לה חלב קודם לידה דהוא לא מופטר מוטעם חלב ואפשר דרשב"ג סבר חלב פטור (א) והשתא אחי שפיר דמשכח רבן שמעון בן גמליאל דלא חייש למיעוטא בריש פרק כל הללמין (פ"ד דף מ' וס) דלא גזר שאר מקומות אלו אותו מקום כדגזר רבי מאיר התם וקאמר נמי רשב"ג כל מלות שהחזיקו בס כותים בו' אלמא לא חייש למיעוט ורבי יוחנן מני אכיל משחיתות כותים ומייה מכותים חין לבכיה רחיה דמשום דלמך רעע אין להחזיק כולם רשעים אבל בפ' עשרה יוחסין (דף פ' וס) גבי שני דברים חין בן דעת לישאל ועשאו בו' משמע דסבר רבי יוחנן נמי כרבנן דרבי מאיר והא דלמך רבי יוחנן בש"פ חין מעמידין (פ"ו דף נ"ה) למעוטי מוריים וגבינות בית אונקין וסתמא כרבי מאיר התם הו' סתם ואח"כ מחלוקת בריש כל הללמין (ס' דף מ' וס) והא דרשב"ג כל ששה ל' יום בלדס אינו נפל הא לא שיה ספיקא הו' אפילו נפל מן הגז או אכלו אחי בפרק רבי אליעזר דמילה (שם דף ק"ו וס) וקיימא לן התם כותיה אע"ג דרוב אינם נפלים וכן תוך ח' ימים בבהמה אסר התם ולא אוליין בחר רובא התם משום שלא יבא להקל בערוה והאריכוה חליה במת תוך שלשים ולא רלו לסמוך על הרוב להחזיק לטוק בלא חליה שלא יאמרו העולם שפיהק ומת ויבא ליד לטו וקלקול ולקך גם לענין אכילות פטור שלא יבא להקל בערוה ועוד דכלאו הכי יש להקל התם דקיימא לן הלכה כדברי המיקל באלו ואסרו כמו כן בבהמה דגזרו בהמה אסר אדם דלי לא הא לא קיימא הא אי נמי אסרו בבהמה כדבריה שמא יבא להחזיק בחולה שהיה קרוב לפיהק ומת וא"ת ולר"מ דחייש למיעוט היכי משכחתי לה דמאי כיון דליכא מיעוט עס הארץ שמא מעשרין ועוד דליכא חוקה דעבד ומייה ו' לא חייש ר"מ למיעוט מה"ט אפילו היכא דליכא חוקה בדהיה אלא מדרבנן הו' אחי שפיר ויש לומר דלא חיישין כה"ג למיעוט דאם הוא החוקה לא ישראלי מי הוחזק אע"ג דגבי כותים גזר ר"מ על כולם משום מיעוט שנתקלקלו כדלמך בפ"ק דחולין (דף ו') שאני כותים דלומה אחת הן ואין מהרין במלות כשראל : **רישא** דאחוקה לייבום תהייבם . דלמך דעתך השתא כמו דחוקה לטוק מהגי בדהי רוב ה"ג מהגי חוקה לייבום תהייבם :

הלך אחד הרוב נשים מתעברות ויולדות (א) ומיעוט מפילות סמוך מיעוטא דמפילות למחצה נקבות והווי ליה זכרים מיעוטא וליחוש דלמא כיון דאחוקה לשוק לא חייש רישא דאחוק לייבום תיבם אמר רב נחמן אמר רבה בר אבבה רישא דאיסור ברת הששו סיפא דאיסור לאו לא חיששו אמר רבא מכדי הא דאורייתא והא ברת מה לי איסור לאו אלא אמר רבא רישא

בכסירה שהיה חולין במעי אמו ויש לומר דר' יוחנן לא פסיק כותיה אלא בהא דלא מרחמא אלא אם כן ילדה ונ"מ להיכא שריטוה שהיה לה חלב קודם לידה דהוא לא מופטר מוטעם חלב ואפשר דרשב"ג סבר חלב פטור (א) והשתא אחי שפיר דמשכח רבן שמעון בן גמליאל דלא חייש למיעוטא בריש פרק כל הללמין (פ"ד דף מ' וס) דלא גזר שאר מקומות אלו אותו מקום כדגזר רבי מאיר התם וקאמר נמי רשב"ג כל מלות שהחזיקו בס כותים בו' אלמא לא חייש למיעוט ורבי יוחנן מני אכיל משחיתות כותים ומייה מכותים חין לבכיה רחיה דמשום דלמך רעע אין להחזיק כולם רשעים אבל בפ' עשרה יוחסין (דף פ' וס) גבי שני דברים חין בן דעת לישאל ועשאו בו' משמע דסבר רבי יוחנן נמי כרבנן דרבי מאיר והא דלמך רבי יוחנן בש"פ חין מעמידין (פ"ו דף נ"ה) למעוטי מוריים וגבינות בית אונקין וסתמא כרבי מאיר התם הו' סתם ואח"כ מחלוקת בריש כל הללמין (ס' דף מ' וס) והא דרשב"ג כל ששה ל' יום בלדס אינו נפל הא לא שיה ספיקא הו' אפילו נפל מן הגז או אכלו אחי בפרק רבי אליעזר דמילה (שם דף ק"ו וס) וקיימא לן התם כותיה אע"ג דרוב אינם נפלים וכן תוך ח' ימים בבהמה אסר התם ולא אוליין בחר רובא התם משום שלא יבא להקל בערוה והאריכוה חליה במת תוך שלשים ולא רלו לסמוך על הרוב להחזיק לטוק בלא חליה שלא יאמרו העולם שפיהק ומת ויבא ליד לטו וקלקול ולקך גם לענין אכילות פטור שלא יבא להקל בערוה ועוד דכלאו הכי יש להקל התם דקיימא לן הלכה כדברי המיקל באלו ואסרו כמו כן בבהמה דגזרו בהמה אסר אדם דלי לא הא לא קיימא הא אי נמי אסרו בבהמה כדבריה שמא יבא להחזיק בחולה שהיה קרוב לפיהק ומת וא"ת ולר"מ דחייש למיעוט היכי משכחתי לה דמאי כיון דליכא מיעוט עס הארץ שמא מעשרין ועוד דליכא חוקה דעבד ומייה ו' לא חייש ר"מ למיעוט מה"ט אפילו היכא דליכא חוקה בדהיה אלא מדרבנן הו' אחי שפיר ויש לומר דלא חיישין כה"ג למיעוט דאם הוא החוקה לא ישראלי מי הוחזק אע"ג דגבי כותים גזר ר"מ על כולם משום מיעוט שנתקלקלו כדלמך בפ"ק דחולין (דף ו') שאני כותים דלומה אחת הן ואין מהרין במלות כשראל : **רישא** דאחוקה לייבום תהייבם . דלמך דעתך השתא כמו דחוקה לטוק מהגי בדהי רוב ה"ג מהגי חוקה לייבום תהייבם :

הלך אחד הרוב נשים מתעברות ויולדות (א) ומיעוט מפילות סמוך מיעוטא דמפילות למחצה נקבות והווי ליה זכרים מיעוטא וליחוש דלמא כיון דאחוקה לשוק לא חייש רישא דאחוק לייבום תיבם אמר רב נחמן אמר רבה בר אבבה רישא דאיסור ברת הששו סיפא דאיסור לאו לא חיששו אמר רבא מכדי הא דאורייתא והא ברת מה לי איסור לאו אלא אמר רבא רישא

בכסירה שהיה חולין במעי אמו ויש לומר דר' יוחנן לא פסיק כותיה אלא בהא דלא מרחמא אלא אם כן ילדה ונ"מ להיכא שריטוה שהיה לה חלב קודם לידה דהוא לא מופטר מוטעם חלב ואפשר דרשב"ג סבר חלב פטור (א) והשתא אחי שפיר דמשכח רבן שמעון בן גמליאל דלא חייש למיעוטא בריש פרק כל הללמין (פ"ד דף מ' וס) דלא גזר שאר מקומות אלו אותו מקום כדגזר רבי מאיר התם וקאמר נמי רשב"ג כל מלות שהחזיקו בס כותים בו' אלמא לא חייש למיעוט ורבי יוחנן מני אכיל משחיתות כותים ומייה מכותים חין לבכיה רחיה דמשום דלמך רעע אין להחזיק כולם רשעים אבל בפ' עשרה יוחסין (דף פ' וס) גבי שני דברים חין בן דעת לישאל ועשאו בו' משמע דסבר רבי יוחנן נמי כרבנן דרבי מאיר והא דלמך רבי יוחנן בש"פ חין מעמידין (פ"ו דף נ"ה) למעוטי מוריים וגבינות בית אונקין וסתמא כרבי מאיר התם הו' סתם ואח"כ מחלוקת בריש כל הללמין (ס' דף מ' וס) והא דרשב"ג כל ששה ל' יום בלדס אינו נפל הא לא שיה ספיקא הו' אפילו נפל מן הגז או אכלו אחי בפרק רבי אליעזר דמילה (שם דף ק"ו וס) וקיימא לן התם כותיה אע"ג דרוב אינם נפלים וכן תוך ח' ימים בבהמה אסר התם ולא אוליין בחר רובא התם משום שלא יבא להקל בערוה והאריכוה חליה במת תוך שלשים ולא רלו לסמוך על הרוב להחזיק לטוק בלא חליה שלא יאמרו העולם שפיהק ומת ויבא ליד לטו וקלקול ולקך גם לענין אכילות פטור שלא יבא להקל בערוה ועוד דכלאו הכי יש להקל התם דקיימא לן הלכה כדברי המיקל באלו ואסרו כמו כן בבהמה דגזרו בהמה אסר אדם דלי לא הא לא קיימא הא אי נמי אסרו בבהמה כדבריה שמא יבא להחזיק בחולה שהיה קרוב לפיהק ומת וא"ת ולר"מ דחייש למיעוט היכי משכחתי לה דמאי כיון דליכא מיעוט עס הארץ שמא מעשרין ועוד דליכא חוקה דעבד ומייה ו' לא חייש ר"מ למיעוט מה"ט אפילו היכא דליכא חוקה בדהיה אלא מדרבנן הו' אחי שפיר ויש לומר דלא חיישין כה"ג למיעוט דאם הוא החוקה לא ישראלי מי הוחזק אע"ג דגבי כותים גזר ר"מ על כולם משום מיעוט שנתקלקלו כדלמך בפ"ק דחולין (דף ו') שאני כותים דלומה אחת הן ואין מהרין במלות כשראל : **רישא** דאחוקה לייבום תהייבם . דלמך דעתך השתא כמו דחוקה לטוק מהגי בדהי רוב ה"ג מהגי חוקה לייבום תהייבם :

הלך אחד הרוב נשים מתעברות ויולדות (א) ומיעוט מפילות סמוך מיעוטא דמפילות למחצה נקבות והווי ליה זכרים מיעוטא וליחוש דלמא כיון דאחוקה לשוק לא חייש רישא דאחוק לייבום תיבם אמר רב נחמן אמר רבה בר אבבה רישא דאיסור ברת הששו סיפא דאיסור לאו לא חיששו אמר רבא מכדי הא דאורייתא והא ברת מה לי איסור לאו אלא אמ